

Ome Thijs benaderde haar omzichtig, maar toen ze niet wilde meegaan met zijn zogenaamde speelse avances om haar voor te bereiden voor de jongens die haar zouden gaan benaderen, greep hij haar bij haar onderarm. Nu vele jaren later voelde ze nog de pijn van zijn duim die zich in haar carpaal tunnel boorde en zo haar armzenuw teisterde. De korte gil die ze gaf klonk nog na in haar oren en haar blik verstrakte.

Ome Thijs was een expert geweest in het pijnigen van haar, zonder dat er sporen op haar kinderlichaam achterbleven. Later begreep ze dat hij een sadist in hart en nieren was. Het verwonderde haar dat hij haar nooit seksueel had betast, enkel had gepijnigd en genoten had van haar gekerm. Het zou hem duur te staan komen. De ervaring met ome Thijs liet zijn sporen na in haar ontwikkeling van adolescent tot volwassene. De opgekropte woede was in het begin moeilijk te controleren, iets waarvan ze besepte dat het zeer belangrijk was.